

ພຣະທັມດານິເອນ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍເກົ້າສິບເຈັດ

ການຄ່ອຍໆເປີດເຜີຍໃນພຣະຄຳພະຍາກອນ: ການຮວບຮວມຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ບົດບາດໃນປາຍການຂອງອິດສະລາມໃນເລື່ອງລາວແຫ່ງພຣະນິມິດ

Jeff Pippenger

2024-04-29

ບັດນີ້ພວກເຮົາກຳລັງຊີ້ບຶງວ່າ ໜຶ່ງໃນເຫດການທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດ ຄື ພະລາຊະກິດຂອງພຣະຄຣິດໃນການຮວບຮວມປະຊາກອນຂອງພຣະອົງເປັນຄັ້ງທີສອງ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງເລີ່ມກະທຳໃນເດືອນກໍລະກົດ, 2023. ປະຫວັດສາດຂອງພວກ Millerite ຊີ້ບຶງວ່າ ພະລາຊະກິດນີ້ສຳເລັດລົງໂດຍມີສິ່ງຄາມຂອງອິດສະລາມເປັນພາບພົ້ນຫຼັງຂອງຂ່າວສານ.

ຂ່າວສານນັ້ນຄືພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຊຶ່ງຖືກເປີດຜະນຶກອອກໃນກ່ອນເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະບົດລົງ, ແຕ່ຂ່າວສານນັ້ນຖືກນຳສົ່ງໂດຍ (ຖືກຈັດໄວ້ພາຍໃນບໍລິບົດຂອງ) ຂ່າວສານແຫ່ງວິບັດຄັ້ງທີສາມ. ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນເອງ ທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງຢຽດພຣະຫັດຂອງພຣະອົງເປັນຄັ້ງທີສອງໃນປີ 1849, ຊື່ສະເຕີໄວທ໌ ກຳລັງກ່າວຄຳເຫັນເຖິງການສັນສະເຫຼີອນຂອງບັນດາປະຊາຊາດຜູ້ໂກດແຄ້ນ, ຊຶ່ງເປັນສັນຍະລັກຂອງອິດສະລາມ.

“ໃນວັນທີ 16 ທັນວາ 1848

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານນິມິດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າເກືອບກັບການສັນຄອນຂອງອຳນາດແຫ່ງຜ້າສະຫວັນ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດວ່າ ‘ຜ້າສະຫວັນ,’

ໃນການປະທານໝາຍສຳຄັນທີ່ບັນທຶກໄວ້ໂດຍ Matthew, Mark, ແລະ Luke,

ພຣະອົງຫມາຍເຖິງຜ້າສະຫວັນ; ແລະເມື່ອພຣະອົງຕັດວ່າ ‘ແຜ່ນດິນໂລກ’

ພຣະອົງຫມາຍເຖິງແຜ່ນດິນໂລກ. ອຳນາດແຫ່ງຜ້າສະຫວັນ ຄື ດວງອາທິດ, ດວງຈັນ, ແລະດວງດາວ.

ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນປົກຄອງຢູ່ໃນຜ້າສະຫວັນ. ອຳນາດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ຄື

ບັນດາຜູ້ທີ່ປົກຄອງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

ອຳນາດແຫ່ງຜ້າສະຫວັນຈະຖືກສັນຄອນໂດຍພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລ້ວດວງອາທິດ, ດວງຈັນ,

ແລະດວງດາວ ຈະຖືກເຄືອນອອກຈາກທຸກຂອງຕົນ. ພວກມັນຈະບໍ່ສູນຫາຍໄປ,

ແຕ່ຈະຖືກສັນຄອນໂດຍພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ.”

“ເມື່ອກຳລັງທົດລອງໄດ້ລ້ອມຂຶ້ນມາ ແລະປະທະກັນເອງ. ບັນຍາກາດໄດ້ແຍກອອກ ແລະມ້ວນຖອຍກັບໄປ;

ແລ້ວພວກເຮົາກໍສາມາດແຫງນເບິ່ງຂຶ້ນໄປຜ່ານຊ່ອງທີ່ເປີດອອກໃນກຸ່ມດາວ Orion

ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ສຽງຂອງພຣະເຈົ້າດັງອອກມາ. ນະຄອນບໍລິສຸດຈະລົງມາທາງຊ່ອງທີ່ເປີດອອກນັ້ນ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າບັນດາອຳນາດແຫ່ງໂລກບັດນີ້ກຳລັງຖືກສັນສະເຫຼີອນ

ແລະເຫດການທັງຫຼາຍກໍເກີດຂຶ້ນຕາມລຳດັບ. ສິ່ງຄາມ ແລະຂ່າວລືເລື່ອງສິ່ງຄາມ, ດາບ, ກັນດານອາຫານ,

ແລະພະຍາດລະບາດ ແມ່ນສິ່ງທີ່ອິດທິຈະສັນສະເຫຼີອນບັນດາອຳນາດແຫ່ງໂລກ,

ຫຼັງຈາກນັ້ນສຽງຂອງພຣະເຈົ້າຈະສັນສະເຫຼີອນດວງອາທິດ, ດວງຈັນ, ແລະດວງດາວ, ແລະໂລກນີ້ຈະລ້ອມ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າການສັນສະເຫຼີອນຂອງບັນດາອຳນາດໃນຢູໂຣບບໍ່ແມ່ນ, ດັ່ງທີ່ບາງຄົນສອນ,

ການສັນສະເຫຼີອນຂອງບັນດາອຳນາດແຫ່ງສະຫວັນ,

ແຕ່ເປັນການສັນສະເຫຼີອນຂອງບັນດາປະຊາຊາດທີ່ໂກດແຄ້ນ.” Early Writings, 41.

ນັກປະຫວັດສາດທັງຫຼາຍຍືນຍັນວ່າ ສິ່ງທີ່ກຳລັງສັນສະເຫຼີອນບັນດາປະຊາຊາດໃນຢູໂຣບໃນປີ 1848 ນັ້ນ ຄືກິດຈະກຳຂອງກອງທັບແຫ່ງອິດສະລາມ, ເພາະໃນຄວາມໝາຍທາງຄຳພະຍາກອນ

ພວກເຂົາໄດ້ຖືກເປັນສັນຍາລັກເຖິງອຳນາດທຶກະຕຸ້ນໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດໂກດເຄືອງ.

ໃນພະຍານຄັ້ງທຳອິດເຖິງການທືອິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຢຶດພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເປັນຄັ້ງທີສອງ
ໃນປະຫວັດສາດຊ່ວງປີ 1840 ຫາ 1844, ຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄືນໄດ້ມາຮອດການປະຊຸມຄຳຍ
Exeter. ຈາກບ່ອນນັ້ນໄປຈົນເຖິງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844

ຂ່າວສານນັ້ນໄດ້ແຜ່ກວາດຜ່ານຕາມຊາຍຝັ່ງຕາເວັນອອກຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາດັ່ງດື່ມນ້ຳທະເລຖາໂຖມ.
ການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນໄດ້ຖືກເປັນແບບລ່ວງໜ້າໂດຍການເສດດ້ເຂົ້ານະຄອນເຢຣູຊາເລັມຢ່າງມີໄຊຂອງພຣະຄຣິດ,
ແລະເປັນລາຕົວໜັງທີ່ໄດ້ບັນທຸກພຣະຄຣິດເຂົ້າໄປໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ.

ຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານພະຍາກອນທັງໝົດແຫ່ງພຣະນິມິດຂອງພຣະ
ເຢຊູຄຣິດ, ແຕ່ພຣະນິມິດນັ້ນຖືກຈັດວາງໄວ້ພາຍໃນບໍລິບົດຂອງອິດສະລາມແຫ່ງວິບັດປະການທຶສາມທິເຮັດໃຫ້
ບັນດາປະຊາຊາດໂກດເຄືອງ, ເພາະວ່າອິດສະລາມເປັນຜູ້ນຳຂ່າວສານອັນເປັນພຣະນິມິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ພຣະເຢຊູຊົງເປັນສົງໄຕແຫ່ງເຜົ່າຢູດາ, ແລະພຣະອົງຊົງຖືກຜູກພັນກັບຂ່າວສານຂອງ "ລ".

ຢູດາເອີຍ, ພວກອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າຈະສັນລະເສີນເຈົ້າ; ມືຂອງເຈົ້າຈະຢູ່ເທິງຄໍຂອງສັດຕູທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ;
ບັນດາລູກຂອງບົດາເຈົ້າຈະກັມກາບລົງຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ. ຢູດາເປັນລູກສົງໄຕ: ລູກເອີຍ, ເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກເຫຍືອ;
ມັນໄດ້ກັມລົງ, ມັນໄດ້ໝອບນອນດັ່ງສົງ, ແລະດັ່ງສົງແກ່; ຜູ້ໃດຈະບຸກມັນໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ?
ຄທາອຳນາດຈະບໍ່ພົ້ນໄປຈາກຢູດາ, ຫລືຜູ້ບັນຍັດກົດໝາຍຈາກລະຫວ່າງຕົນຂອງລາວ, ຈົນກວ່າຊີໄລຈະມາ;
ແລະການຊຸມນຸມຂອງຊົນຊາດທັງຫລາຍຈະເປັນຂອງທ່ານ. ທ່ານຜູກລານອ້ອມຂອງທ່ານໄວ້ກັບເຄືອອະງຸ່ນ,
ແລະຜູກລູກລາຂອງແມ່ລາຂອງທ່ານໄວ້ກັບເຄືອອະງຸ່ນອັນດິເລດີ;
ທ່ານໄດ້ຊຳລະເສືອຜ້າຂອງທ່ານໃນເຫລົ້າອະງຸ່ນ, ແລະອາພອນຂອງທ່ານໃນເລືອດຂອງຜົນອະງຸ່ນ:
ດວງຕາຂອງທ່ານຈະແດງດ້ວຍເຫລົ້າອະງຸ່ນ, ແລະຟ້າຂອງທ່ານຂາວດ້ວຍນ້ຳນົມ. ປະຖົມມະການ 49:8-12.

ໂດຍຜ່ານຢູດາ "ການຊຸມນຸມຂອງປະຊາຊົນ" ຈົ່ງສຳເລັດຜົນ. ພຣະຄຣິດ, ໃນຖານະເປັນຢູດາ, ກໍເປັນ
"ເຄືອອະງຸ່ນ" ເຊັ່ນກັນ, ແລະ "ເຄືອອະງຸ່ນອັນປະເສີດ" ນັ້ນ ຖືກຜູກໄວ້ກັບ "ລູກລາ." "ເຄືອອະງຸ່ນ"
ຂອງພຣະອົງຖືກຊຳລະໃນ "ເຫລົ້າອະງຸ່ນ," ຊົງເປັນ "ເລືອດແຫ່ງອະງຸ່ນ."
ພຣະຄຣິດໄດ້ເລີ່ມຫຼັງພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງທິເກດເຊມາເນ, ເມື່ອພຣະອົງຊົງເຫຼືອເປັນເລືອດ, ແລະ
ເກດເຊມາເນ ໝາຍເຖິງ "ບ່ອນບິນນ້ຳມັນມະກອກ." ຕັ້ງແຕ່ເກດເຊມາເນໄປຈົນເຖິງໄມ້ກ້າງແຂນ
ພຣະອົງໄດ້ຫຼັງພຣະໂລຫິດອັນປະເສີດຂອງພຣະອົງ ເພື່ອຮວບຮວມມະນຸດທັງປວງເຂົ້າມາຫາພຣະອົງເອງ.

ບັດນີ້ແມ່ນການພິພາກສາໂລກນີ້; ບັດນີ້ຈຳນາຍແຫ່ງໂລກນີ້ຈະຖືກຂັບອອກໄປ. ແລະຜ່າຍເຮົາ
ຖ້າເຮົາຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນໂລກ ເຮົາຈະຊັກນຳມະນຸດທັງປວງໃຫ້ມາຫາເຮົາ. ພຣະອົງກ່າວຢ່າງນີ້
ເພື່ອຊົງສຳແດງເຖິງການຕາຍທຶພຣະອົງຈະສັນພຣະຊົນ. ໂຢຮັນ 12:31-33.

ພຣະກິດຈະການຂອງພຣະຄຣິດໃນການດຶງດູດມະນຸດທັງປວງເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ
ເປັນຂະບວນການສອງຂັ້ນຕອນ ເພາະວ່າກ່ອນອັນພຣະອົງຊົງຮວບຮວມ "ຜູ້ທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກອິສະຣາເອນ"
ແລ້ວຈົ່ງຊົງໃຊ້ພວກເຂົາເປັນທຸງສັນຍານ ເພື່ອດຶງດູດຝູງແກະອີກຝູງໜຶ່ງຂອງພຣະອົງ.

ເຮົາເປັນຜູ້ລ້ຽງທິດີ ແລະ ຮູ້ຈັກແກະຂອງເຮົາ ແລະ ພວກຂອງເຮົາກໍຮູ້ຈັກເຮົາ. ດັ່ງທຶພຣະບົດາຊົງຮູ້ຈັກເຮົາ
ເຮົາກໍຮູ້ຈັກພຣະບົດາສັນນັ້ນ: ແລະ ເຮົາວາງຊີວິດຂອງເຮົາວົງເພື່ອແກະທັງຫລາຍ. ແລະ
ເຮົາຍັງມີແກະອື່ນອີກ ຊົງບໍ່ແມ່ນຂອງຄອກນີ້: ເຮົາຈຳຕ້ອງນຳພວກນັ້ນມາດ້ວຍ ແລະ
ພວກມັນຈະຟັງສຽງຂອງເຮົາ; ແລະ ຈະມີຄອກດຽວ ແລະ ຜູ້ລ້ຽງຜູ້ດຽວ. ໂຢຮັນ 10:14-16.

ຜູ້ໜຶ່ງແສນສີໝົນສີພັນແມ່ນ "ແກະ" ຜູ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ. "ແກະອື່ນ"
ແມ່ນຝູງຂອງພຣະອົງທຶອອກມາຈາກບາບໂລນ ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນແລະໄດ້ຍິນທຸງສັນຍາ.
ກ່ອນທຶພຣະອົງຈະຍົກທຸງສັນຍາຂອງພຣະອົງຂຶ້ນ, ຊົງກໍຄືແກະຂອງພຣະອົງ,
ພຣະອົງຊົງຮວບຮວມພວກເຂົາເປັນຄັ້ງທີສອງກ່ອນ.

ແນວເສັ້ນແຫ່ງປະຫວັດສາດອັນສັກສິດນັ້ນສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ທີ່ສືບສາມຫາສິບຫ້ອງດານເອີ້ນບົດທີ່ສືບເອັດ, ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດສາດທີ່ຊ້ອນຢູ່ຂອງຂໍ້ທີ່ສືບສືບ. ມັນເປັນຕົວແທນຂອງແນວເສັ້ນຂອງເຂົ້າສັດໂປຣເຕສຕັງທີ່ເທົ່າຈົງ ຊຶ່ງດຳເນີນຢູ່ພາຍໃນປະຫວັດຂອງເຂົ້າສັດໂປຣເຕສຕັງທີ່ຫວັງອອກ, ເຂົ້າສັດຮີໂບລິກັນທີ່ຫວັງອອກ ແລະການມາເຖິງຂອງຍິງໃສ່ເພນີແຫ່ງເມືອງຕາໂຣ, ກ່ອນໜ້າກົດໝາຍວັນອາທິດຂອງຂໍ້ທີ່ສືບເອັດເລກນ້ອຍ. ແນວເສັ້ນຂອງເຂົ້າສັດໂປຣເຕສຕັງທີ່ເທົ່າຈົງນັ້ນ ເປັນຕົວແທນທັງປະຫວັດສາດ ແລະຍັງເປັນຂ່າວສານທີ່ຜູ້ໜັງແສນສືບສັນສືບພັນຖືກປະທັບຕາ.

“ພວກທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກອົສຕຣາເລນ” ເປັນແນວສາຍໜັງທີ່ຍືນຢູ່ຕັ້ງກັນຂ້າມກັບ “ຊຸມນຸມຂອງຜູ້ເຍາະເຍີ້” ດັ່ງທີ່ເຮົາເອີ້ນໄດ້ລະບຸໄວ້, ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນພຣະທຳພຣະນິມົດ ບົດທີ່ສອງ ແລະ ບົດທີ່ສາມ ວ່າເປັນ “ສາລາຂອງຊາຕານ” ບ່ອນທີ່ຄຣິດຈັກເມືອງສະມຣະນາ ແລະ ພິວາເດນເຟຍ ຖືກກ່າວເຖິງ. ຊາວພິວາເດນເຟຍເປັນຕົວແທນຂອງ “ໜັງແສນສືບສັນສືບພັນ” ໃນພຣະທຳພຣະນິມົດ ບົດທີ່ຈັດ, ແລະ ສະມຣະນາແມ່ນ “ຝຽງຊົນໃຫຍ່” ໃນບົດດຽວກັນນັ້ນ ຊຶ່ງບໍ່ອາດນັບຈຳນວນໄດ້. ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການໂຕ້ຮ້ອງຈາກພວກໃນວາລະສຸດທ້າຍ ກຳລັງຢູ່ໃນການໂຕ້ຖຽງກັບພວກທີ່ກ່າວຄຳມຸສາ ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນສາລາຂອງຊາຕານ ແລະ ອ້າງວ່າພວກຕົນເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະພວກເຂົາກ່າວວ່າພວກຕົນເປັນຢິວ.

ແນວຂອງເຂົ້າທີ່ເທົ່າຈົງຂອງເຂົ້າພຣະເຕສະແຕນ ປະກອບຂຶ້ນດ້ວຍການໂຕ້ຖຽງທີ່ມີຢູ່ລະຫວ່າງພວກເຂົາເອງ ແລະປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາເດີມ ຜູ້ຊຶ້ງໃນເວລານັ້ນກຳລັງຖືກຂ້າມຜ່ານໄປ. ໃນປະຫວັດສາດດຽວກັນນັ້ນ ບັນດາຜູ້ສັດຊືກຢູ່ໃນການໂຕ້ຖຽງກັບແນວຂອງພຣະເຕສະແຕນທີ່ເສື່ອມຖອຍ ແລະກາໂຕລິກ. ອົງປະກອບທາງສາສະໜາທັງສາມນີ້ເປັນຕົວແທນຂອງມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ, ແລະຜູ້ເຍາະຍາກອນປອມ ໃນລະດັບຈຸລະພາກພາຍໃນແນວຂອງເຂົ້າທີ່ເທົ່າຈົງຂອງພຣະເຕສະແຕນ.

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ຄຣິສຕະຈັກທີ່ມີແຕ່ຊື່ ແລະ ພວກແອດເວນຕິດທີ່ມີແຕ່ຊື່ ເໝືອນດັ່ງຢູດາ ຈະທຳລະຍົດພວກເຮົາໃຫ້ແກ່ຄຳທອລິກ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ອິດທິພົນຂອງເຂົາ ໃນການມາຕໍ່ຕ້ານຄວາມຈິງ. ແລ້ວບັນດາທຳມະຊົນບໍລິສຸດຈະເປັນປະຊາຊົນທີ່ບໍ່ໂດດເດັ່ນ, ບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຫຼາຍແກ່ພວກຄຳທອລິກ; ແຕ່ບັນດາຄຣິສຕະຈັກ ແລະ ພວກແອດເວນຕິດທີ່ມີແຕ່ຊື່ ຜູ້ຮູ້ຈັກຄວາມເຊື່ອ ແລະ ຂົນທຳນຽມຂອງພວກເຮົາ (ເພາະເຂົາກຽດຊົງພວກເຮົາເນື່ອງຈາກວັນຊະບາໂຕ, ເພາະເຂົາບໍ່ສາມາດຫັກລ້າງມັນໄດ້) ຈະທຳລະຍົດບັນດາທຳມະຊົນບໍລິສຸດ ແລະ ລາຍງານພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ພວກຄຳທອລິກ ວ່າເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ໃສ່ໃຈຕໍ່ສະຖາບັນຂອງປະຊາຊົນ; ນັ້ນຄື ວ່າພວກເຂົາຮັກສາວັນຊະບາໂຕ ແລະ ບັນຍັດຖືວັນອາທິດ.” Spalding and Magan, 1, 2.

ພວກເຮົາໄດ້ພິຈາລະນາຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ມາແລ້ວກ່ອນໜ້ານີ້, ແລະໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນກໍໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ ຄຳວ່າ “ຄຣິສຕະຈັກຕາມນາມ” ແລະຄຳວ່າ “ແອດເວນຕິດຕາມນາມ” ຈະມີຄວາມໝາຍແລະການນຳໃຊ້ທີ່ແຕກຕ່າງອອກໄປໃນເວລາທີ່ຊິນຕີໄວທ໌ໄດ້ຂຽນຖອຍຄຳເຫຼົ່ານັ້ນ. ແຕ່ບັນດາຜູ້ເຍາະຍາກອນໄດ້ກ່າວເຖິງຍຸກສຸດທ້າຍຫຼາຍກວ່າພວກເຂົາກ່າວເຖິງປະຫວັດສາດໃນສະໄໝຂອງຕົນເອງ, ດັ່ງນັ້ນໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ຄຣິສຕະຈັກຕາມນາມໃນຍຸກສຸດທ້າຍຈຶ່ງໝາຍເຖິງ ໂປຣເຕສແຕນຕົວຢ່າງຖອຍ. ຄຳວ່າ “nominal” ໝາຍເຖິງ “ມີແຕ່ໃນນາມເທົ່ານັ້ນ”.

ຄຣິສຕະຈັກທີ່ເອີ້ນກັນວ່າ ໂປຣເຕສແຕນ ໄດ້ຍຸດເຊົາການປະທ້ວງຕາໂຣມໃນປີ 1844 ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ກະບົດຕໍ່ການເຂົ້າໄປໃນບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດໂດຍຄວາມເຊື່ອ, ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາອາດຈະໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ ວັນຊະບາໂຕວັນທີ່ຈັດ ແມ່ນວັນນະມັດສະການທີ່ຖືກຕ້ອງ. ແທນທີ່ຈະເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ພວກເຂົາຍັງຄົງຮັກສາການນະມັດສະການດວງອາທິດໄວ້, ຊຶ່ງເປັນເຄຣືອງໝາຍຂອງຄຳທອລິກ. ການ “ປະທ້ວງ” ຕາໂຣມ, ຊຶ່ງເປັນຄຳນິຍາມພຽງປະການດຽວຂອງຄຳວ່າ “ໂປຣເຕສແຕນ,” ນັ້ນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ຖ້າຫາກທ່ານໄດ້ຍອມຮັບສັນຍາລັກແຫ່ງອຳນາດຂອງນາງ,

ຊົງຄຣິສຕະຈັກໂຣມັນໄດ້ລະບຸຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກວ່າ
ນັ້ນແມ່ນອຳນາດຂອງນາງທີ່ຈະປ່ຽນວັນນະມັດສະການໃນພຣະຄຳພີ
ຈາກວັນຊະບາໂຕວັນທີຈັດໄປເປັນວັນອາທິດ.

"ຊາວແອັດເວັນຕິສທ໌ໃນນາມ" ແມ່ນຜູ້ທີ່ປະກາດຕົນວ່າເປັນເຊວັນທ໌-ເດ ແອັດເວັນຕິສທ໌,
ແຕ່ພວກເຂົາກໍຖືກລະບຸວ່າເປັນຢູດາ, ຜູ້ຊົງເປັນສັນຍາລັກຂອງສາວົກທີ່ໄດ້ທໍລະຍົດຕໍ່ຄຳສາລະພາບຂອງຕົນ.
ຄຣິສຕະຈັກເຊວັນທ໌-ເດ ແອັດເວັນຕິສທ໌ໃນນາມຈະກຽດຊັງ "ພວກທ່ານບໍລິສຸດ"
ແລະຕໍ່ມາພວກທ່ານບໍລິສຸດເຫຼົ່ານັ້ນ "ຈະ" ກາຍເປັນ "ຊົນຊາດທີ່ບໍ່ໂດດເດັ່ນ."
ພວກເຂົາກຽດຊັງພວກທ່ານບໍລິສຸດທີ່ບໍ່ໂດດເດັ່ນນັ້ນ "ເນື່ອງໂດຍເລື່ອງວັນຊະບາໂຕ,"
ຄວາມຈິງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ອາດ "ຫັກລ້າງ" ໄດ້. ຄວາມຈິງເລື່ອງວັນຊະບາໂຕໃນປະຫວັດຂອງ Sister White
ແມ່ນວັນຊະບາໂຕວັນທີຈັດ, ແຕ່ມັນເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງຄວາມຈິງເລື່ອງວັນຊະບາໂຕໃນວັນສຸດທ້າຍ,
ຊົງບໍ່ອາດຖືກຫັກລ້າງໄດ້, ແລະນັ້ນຄືຄຳສອນທີ່ Laodicean Seventh-day Adventism
ໄດ້ປະຕິເສດເປັນອັນດັບທຳອິດໃນການກະບົດຂອງພວກເຂົາໃນປີ 1863.
ຄຳສອນນັ້ນແມ່ນຄວາມຈິງພື້ນຖານປະການທຳອິດທີ່ William Miller ໄດ້ຄົ້ນພົບ,
ແລະມັນເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຈິງພື້ນຖານຂອງ Adventism
ທີ່ຊາວແອັດເວັນຕິສທ໌ໃນນາມປະຕິເສດທີ່ຈະດຳເນີນໃນນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໂດຍທາງເກົ່າຂອງ
Jeremiah. ຄວາມຈິງເລື່ອງວັນຊະບາໂຕນັ້ນຄື "ຈັດເທື່ອ," ຂອງ Leviticus ບົດ 26.

ແນວສາຍຂອງພຣົດເຕສະແຕນທີ່ແທ້ຈິງ ຊົງປະກອບດ້ວຍ Philadelphia ແລະ Smyrna
ຖືກຫັກຫຼັງໂດຍຜູ້ທີ່ຖືກແທນໄວ້ເປັນ Judas. Judas ໄດ້ຮັດພັນທະເພື່ອຫັກຫຼັງພຣະເຢຊູສາມເທື່ອ
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊີ້ໃຫ້ເຫັນການຫັກຫຼັງຢ່າງເປັນຂັ້ນຕອນ ຊົງເກີດຂຶ້ນກ່ອນໜ້າ ແລະສິ້ນສຸດລົງທີ່ກາງແຂນ.
ຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ຂອງ Daniel ບົດທີ 11 ເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ຊົງກາງແຂນເປັນຕົ້ນລ່ວງໜ້າຂອງມັນ. ເຫດສະນັ້ນ ໃນຂໍ້ຕ່າງໆທີ່ນຳໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່
ຊົງກໍເປັນກົດໝາຍວັນອາທິດໃນຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ເອັດເຊັນດຽວກັນ
ການຫັກຫຼັງສາມຂັ້ນຕອນໄດ້ຖືກນຳມາເຖິງເຫຼົ່າທ່ານບໍລິສຸດໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. ການຫັກຫຼັງນັ້ນເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງເວ
ລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງຮວບຮວມທຸກໝາຍຂອງພຣະອົງໃນຍຸກສຸດທ້າຍເປັນຄັ້ງທີສອງ.

ແລະໃນວັນນັ້ນ ຈະມີຮາກໜ່ວຍຂອງເຢຊູ ຊົງຈະຍືນເປັນທຸກໝາຍແກ່ປະຊາຊົນ;
ບັນດາຄົນຕ່າງຊາດຈະສະແຫວງຫາທ່ານ; ແລະທີ່ພັກຂອງທ່ານຈະມີສະຫງ່າລາສີ.
ແລະໃນວັນນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍືນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເປັນຄັ້ງທີສອງ
ເພື່ອກຳລັງຜູ້ຄົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ຊົງຍັງເຫຼືອຢູ່ ຈາກອັດຊີເຣຍ, ແລະຈາກເອຢິບ,
ແລະຈາກບັດໂຮສ, ແລະຈາກຄູດ, ແລະຈາກເອລາມ, ແລະຈາກຊີນາ, ແລະຈາກຮາມາດ,
ແລະຈາກເກາະທັງຫຼາຍໃນທະເລ. ແລະພຣະອົງຈະຕັ້ງທຸກໝາຍຂຶ້ນໃຫ້ແກ່ບັນດາປະຊາຊາດ,
ແລະຈະຮວບຮວມພວກທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກອີຣາເອນ, ແລະຈະຮວບຮວມພວກຢູດາທີ່ຈະຈັດກະຈາຍຢູ່
ຈາກສົມມຸໂລກ. ຄວາມອົດສາຂອງເອຟຣາອິມກໍຈະຫາຍໄປດ້ວຍ,
ແລະບັນດາສັດຕູຂອງຢູດາຈະຖືກຕັດອອກ: ເອຟຣາອິມຈະບໍ່ອົດສາຢູດາ,
ແລະຢູດາຈະບໍ່ຮັບກວນເອຟຣາອິມ.
ແຕ່ພວກເຂົາຈະໂຈນບິນໃສ່ບ່າໄຫລ່ຂອງຊາວຟິລິດສະຕິນໄປທາງຕາເວັນຕົກ;
ພວກເຂົາຈະບຸ້ນສະດົມຊາວຕາເວັນອອກຮ່ວມກັນ: ພວກເຂົາຈະຍືນມືອອກເທິງເອໂດມແລະໂມອາບ;
ແລະບັນດາລູກຫຼານຂອງອາໂມນຈະເຊື່ອຟັງພວກເຂົາ. ເອຊາຍາ 11:10–14.

ອີຊາຍາໄດ້ລະບຸສະພາບການທາງປະຫວັດສາດສຳລັບຂໍ້ຄວາມນີ້ໃນຂໍ້ທີ່ສືບ ດ້ວຍສຳນວນວ່າ "ໃນວັນນັ້ນ." ດັ່ງນັ້ນ
"ວັນ" ນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ແລ້ວໃນຂໍ້ພຣະຄຳທີ່ນຳໜ້າຂໍ້ທີ່ສືບ.
ເມື່ອເຮົາຕິດຕາມການບັນຍາຍແບບຄຳພະຍາກອນນີ້ອັນກັບໄປຫາຂໍ້ອ້າງອີງທີ່ຮັດໃຫ້ເຮົາສາມາດລະບຸໄດ້ວ່າ

“ວັນນັນ” ແມ່ນເມື່ອໃດ ເຮົາກໍມາເຖິງຂັ້ນຕົ້ນ ຂອງບົດທີສິບ.

ວິບັດແກ່ພວກທຳອິດກົດໝາຍອັນບໍ່ຊອບທຳ,
ແລະແກ່ພວກທີ່ຂຽນຄວາມກົດຂັບໜັກໜ່ວງຕາມທຳໃນໄວ້. ອີຊາຍາ 10:1.

ຊົດເຕີ້ໄວທໍ້ ຊື້ອກວ່າ “ຂັກກັນດີອັນບໍ່ຊອບທຳ” ໃນຂໍ້ພຣະຄຳນີ້
ໝາຍເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້.

“ໄດ້ມີການຕັ້ງວັນຊະບາໂຕແຫ່ງຮູບເຄົາລົບຂຶ້ນ ດັ່ງທີ່ຮູບທອງຄຳໄດ້ຖືກຕັ້ງຂຶ້ນໃນທົ່ງດູຮາ.
ແລະດັ່ງທີ່ເປັນບຸກຄົນດຸກ ກະສັດແຫ່ງບາບີລ໌ ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງວ່າ ທຸກຄົນຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມກັມລົງ
ແລະນະມັດສະການຮູບນີ້ ຈະຕ້ອງຖືກຂ້າ, ສະນັ້ນກໍຈະມີການປະກາດອອກໄປວ່າ
ທຸກຄົນຜູ້ທີ່ບໍ່ໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບແກ່ສະຖາບັນວັນອາທິດ ຈະຖືກລົງໂທດດ້ວຍການຈຳຄຸກ ແລະຄວາມຕາຍ.
ດັ່ງນັ້ນ ວັນຊະບາໂຕຂອງພຣະອົງຈຶ່ງຖືກຢຳຢູ່ໃຕ້ຕົນ. ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ປະກາດໄວ້ວ່າ,
‘ວິບັດແກ່ພວກທຳອິດກົດອັນບໍ່ຊອບທຳ ແລະຂຽນຄວາມທຸກລ່າບາກທຳພວກເຂົາໄດ້ກຳນົດໄວ້’ [Isaiah
10:1]. [Zephaniah 1:14–18]” Manuscript Releases, volume 14, 92.

ບໍລິບົດຂອງການທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮວບຮວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງເປັນຄັ້ງທີສອງ
ຖືກຈັດໄວ້ໃນປະຫວັດສາດຂອງວິກິດການກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງເຂົ້າມາ, ເພາະໃນຂໍ້ສືບສອງຂອງບົດທີສິບ
ອີຊາຍາໄດ້ກ່າວເຖິງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າພຣະອົງຈະສຳເລັດພຣະລາຊກິດຢ່າງໜັງໜ້າມາກາງປະຊາຊົນຂອງພຣະ
ອົງ ກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະນຳການພິພາກສາແຫ່ງການບໍລິຫານຂອງພຣະອົງມາເໝືອນຄຳສັ່ງອັນບໍ່ຊອບທຳ
ຊຶ່ງກໍຄືກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ສະນັ້ນ ຈະບັງເກດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳພຣະລາຊກິດທັງສິ້ນຂອງພຣະອົງເທິງພູເຂົາຊີໂອນ
ແລະໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລມແລວ໌ ເຮົາຈະລົງໂທດຜົນແຫ່ງໃຈອັນຈອງຫອງຂອງກະສັດແຫ່ງອັດຊິເຣຍ
ແລະສະຫງ່າລາສີແຫ່ງສາຍຕາອັນຍະໄສຂອງເຂົາ. ອີຊາຍາ 10:12

“ພຣະກົດເທິງສີໂອນ ແລະ ເທິງເຢຣູຊາເລມ” ຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ “ຊົງກະທຳ”
ກ່ອນທີ່ການລົງໂທດຕໍ່ລະບົບສັນຕະປາປາຈະເລີ່ມຂຶ້ນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ
ຄືການປະທັບຕາແກ່ຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນຄົນ. ໃນເອເຊກຽນ ບົດ 9,
ຊາຍຜູ້ຖືກປະທັບຕາຂອງນັກຂຽນໄດ້ໄປທົດເຢຣູຊາເລມ ເພື່ອໝາຍເຄຣືອງໄວ້ເທິງຜູ້ທີ່ “ຖອນຫາຍໃຈ ແລະ
ຮ້ອງໄຫ້ ເນື່ອງດ້ວຍບັນດາສິ່ງອັນໜ້າສະອິດສະອົມທີ່ໄດ້ກະທຳໃນແຜ່ນດິນ” ແລະ ໃນຄຣິດຕະຈັກ. ພຣະກົດນັ້ນ
ຮວມເຖິງຂະບວນການທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮວບຮວມບັນດາຜູ້ຖືກຂັບໄລ່ຂອງອິດສະຣາເອນເປັນຄັ້ງທີສອງ.
ພຣະອົງຊົງຮວບຮວມເຂົາຈາກສີມຸໂລກ, ແລະ “ສີມຸໂລກ”
ນັ້ນໄດ້ຖືກແທນຄວາມໂດຍເຂດເມືອງສາດແປດແຫ່ງ.
ເລກແປດເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງຂະບວນການທົດສອບຂອງຮູບສັດຮ້າຍ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊື້ອກວ່າການຮວບຮວມຄັ້ງ
ສຸດທ້າຍຂອງຜູ້ທີ່ຈະເປັນທຸກໝາຍນັ້ນເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງເວລາທີ່ການທົດສອບເລື່ອງຮູບສັດຮ້າຍກຳລັງຖືກດຳເນີນ
ໃນໂລກ.

ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ “ເອເຟຣາອິມ” ທີ່ “ບໍ່ອິດສາຢູດາ, ແລະ ຢູດາ” ທີ່
“ບໍ່ຂົ່ມເຫັງເອເຟຣາອິມ,” ເກີດຂຶ້ນເມື່ອບັນດາສັດຕູຂອງຢູດາຖືກຕັດຂາດ. ໃນທາງພະຍາກອນ,
ປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາເກົ່າ, ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ ຢູດາສ໌, ຫຼືທຳມະສາລາຂອງຊາຕານ, ຫຼື
ຊຸມນຸມຂອງຜູ້ເຍາະເຍີ້ຍ, ຫຼືພວກໂປຣເຕສະແຕນໃນປະຫວັດສາດແບບມົນເລໂຮຕ໌, ຫຼື
ຊາວຢິວໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຣິດ, ຖືກ “ຕັດຂາດ” ໃນຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ.
ເມື່ອເຢເຣມີຍາເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດນັ້ນໂດຍສະເພາະ,
ທ່ານໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງວ່າທ່ານຈະບໍ່ອາດກັບຄືນໄປຫາຊຸມນຸມຂອງຜູ້ເຍາະເຍີ້ຍນັ້ນໄດ້ເລີຍ,

ແມ່ນແຕ່ພວກເຂົາອາດຈະກັບຄືນມາຫາທ່ານໄດ້ ຖ້າພວກເຂົາເລືອກທີ່ຈະກັບໃຈ.

ນັບແຕ່ວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮວບຮວມປະຊາກອນໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງເປັນຄັ້ງທີສອງ.

ພຣະອົງຊົງຮວບຮວມເຂົາທັງຫຼາຍຈາກທົ່ວໂລກ

ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ພຣະອົງກຳລັງທຳໃຫ້ພາລະກິດທັງໝົດຂອງພຣະອົງສຳເລັດລົງເໝືອນດາ ແລະ ເຢຣູຊາເລມ.

ໃນເວລາແຫ່ງການປະທັບຕານນັ້ນ ປະຊາກອນໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ຢ່າງບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ

ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຖືກເຜີຍໜ້າຕໍ່ສະຫະພັນສາມປະການຊົງຕໍ່ຕ້ານພາລະກິດຂອງພວກເຂົາ.

ຄາທອລິກແມ່ນສັດຮ້າຍແຫ່ງສະຫະພັນສາມປະການ, ແລະໜຶ່ງໃນບັນດາລູກສາວຂອງນາງຄຣິສະໂຕຟໍມຊິນຊິນທີ່
Sister White ລະບຸວ່າເປັນຄຣິສະຕະຈັກແຕໃນນາມ. ພວກເຂົາເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ພະຍາກອນບອມ.

ຊາວແອດເວນຕິດ Laodicean ແຕ່ໃນນາມ, ຊົງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Judas,

ແມ່ນມັງກອນໃນການເປັນຕົວແທນນີ້. ການກະບົດໃນປີ 1863

ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເຫັນເປັນແບບໂດຍການກະບົດຂອງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານທີ່ Kadesh ຄັ້ງທຳອິດ,

ເມື່ອພວກເຂົາເລືອກທີ່ຈະປະຕິເສດຂ່າວສານຂອງ Joshua ແລະ Caleb ແລະກັບຄືນໄປອີຢິບ.

ອີຢິບເປັນສັນຍະລັກຂອງມັງກອນ.

ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ຈົ່ງຫັນໜ້າຂອງເຈົ້າໄປຕໍ່ສູ້ຟາໂຣ ກະສັດແຫ່ງເອຢິບ, ແລະຈົງພະຍາກອນຕໍ່ຕ້ານລາວ
ແລະຕໍ່ຕ້ານປະເທດເອຢິບທັງໝົດ: ຈົ່ງກ່າວ ແລະຈົ່ງເວົ້າວ່າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ;
ເບີ້ແມ, ເຮົາຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ, ຟາໂຣ ກະສັດແຫ່ງເອຢິບ,
ເຈົ້າມັງກອນໃຫຍ່ຜູ້ນອນຢູ່ທາງແມ່ນ້ຳທັງຫຼາຍຂອງຕົນ, ຜູ້ໄດ້ກ່າວວ່າ,
ແມ່ນ້ຳຂອງເຮົາເປັນຂອງເຮົາເອງ, ແລະເຮົາໄດ້ສ້າງມັນຂຶ້ນເພື່ອຕົນເອງ. ເອເຊກຽນ 29:2, 3.

ການກະບົດທີ່ກາເດັດເປັນຕົວແທນຂອງການທົດສອບຄັ້ງທີສິບໃນຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບ
ຊົງນຳໄປສູ່ການຖືກປະຕິເສດແລະຄວາມຕາຍຂອງປະຊາຊົນທີ່ຖືກເລືອກ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກນຳອອກມາຈາກອີຢິບ,
ແລະເປັນແບບລ່ວງໜ້າຂອງການທົດສອບຂັ້ນສຸດທ້າຍໃນຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບ ທີ່ໄດ້ມາເຖິງ
Philadelphian Millerite Adventism ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ແລະສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການກະບົດໃນປີ
1863. ໃນຕອນທ້າຍສຸດແຫ່ງປະຫວັດຂອງອິດສະຣາເອນບູຮານ, ຊາວຢິວໄດ້ "ຮ້ອງອອກມາວ່າ, 'ເອົາມັນໄປ,
ເອົາມັນໄປ, ຈົ່ງອົງພຣະອົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກ້າງແຂນ'. ບໍລິເວນຈົ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ,
'ຂ້ອຍຈະຄົງກະສັດຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ທີ່ໄມ້ກ້າງແຂນຫລື?' ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ຕອບວ່າ,
'ພວກເຮົາບໍ່ມີກະສັດນອກຈາກ Caesar.'" ໃນການກະບົດຄັ້ງທຳອິດແລະການກະບົດຄັ້ງສຸດທ້າຍ
ປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາເດີມໄດ້ເລືອກທີ່ຈະລະບຸຕົນເອງກັບສັນຍາລັກຂອງມັງກອນ (ອີຢິບ ແລະ pagan
Rome) ໃຫ້ເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ.

ໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020, "ສັດຕູຂອງຢູດາ" ໄດ້ "ຖືກຕັດອອກ," ແລະ

ພຣະວິຫານຂອງໜຶ່ງແສນສັກກະພັນກໍໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ.

ສິ່ງທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ກໍມີແຕ່ໃຫ້ພຣະວິຫານໄດ້ຮັບການຊໍາລະໃຫ້ສະອາດ,

ເພື່ອຕຽມພ້ອມກ່ອນທີ່ຜູ້ສັງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາຈະສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ.

ພຣະວິຫານແຫ່ງປະຫວັດສາດ Millerite ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນສີ່ສິບຫົກປີນັບແຕ່ 1798 ຈົນເຖິງ 1844.

ໃນຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໃນວັນທີ 19 ເມສາ 1844, ພວກ Protestant ໄດ້ຖືກຕັດອອກ ແລະ

ກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງທຳມະສາລາຂອງຊາຕານ, ທີ່ມູນມຸຂອງພວກຜູ້ເຢາະເຢັຍ, ເປັນບຸດສາວຂອງໂຣມ.

ນັບແຕ່ຈຸດນັ້ນຈົນເຖິງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ກະບວນການຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດໄດ້ເກີດຂຶ້ນ

ເພື່ອຕຽມພ້ອມກ່ອນທີ່ຜູ້ສັດຈະຕິດຕາມພຣະຄຣິດເຂົ້າໄປໃນບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດ, ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະສຳເລັດພາ
ລະກິດໃນການຮ່ວມພຣະທຳມະຊາດແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງເຂົ້າກັບມະນຸດສະພາບຂອງພວກເຂົາ.

ປະຫວັດຂອງເຂົາສັດໂປຣແຕສແຕນທິແທຈິງ,
ຊຶ່ງຖືກຮວບຮວມເປັນຄັ້ງທີສອງກ່ອນພຣະບັນຍັດອັນບໍ່ຊອບທຳຈະອອກມາເລັກນ້ອຍ,
ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເປັນທຸງສັນຍານທິພຣະເຈົ້າຊຶ່ງໃຊ້ເພື່ອເອີ້ນຝູງແກະອັນຂອງພຣະອົງອອກຈາກບາບໂລນ, ເກດິຂັນໃນ
ນຊ່ວງເວລາດຽວກັນກັບທິເຂົາສັດຝ່າຍຣິໂບບລິກັນແລະໂປຣແຕສແຕນທິຫຼັງຈາກຄວາມເຊື່ອກຳລັງເຂົ້າຮ່ວມກັນ,
ກະທຳການຜິດປະເພນີທາງວິນຍານ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງກາຍເປັນເນື້ອດຽວກັນ, ຫຼືເປັນພຣະວິຫານດຽວກັນ,
ຊຶ່ງເປັນຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ.
ພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຖືກສ້າງຂຶ້ນເປັນພາບລັກຂອງພຣະຄຣິດໃນເວລາດຽວກັນ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

ຖ້ອຍຄຳທີ່ມາເຖິງເຢຣຸມຢາຈາກພຣະຢາເວ ວ່າ, “ຈົ່ງຍືນຍົງທຶບປະຕູແຫ່ງພຣະນິເວດຂອງພຣະຢາເວ
ແລະປະກາດຖ້ອຍຄຳນີ້ຢູ່ທຸກບ່ອນ ໂດຍກ່າວວ່າ, ຈົ່ງຟັງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຢາເວ ບັນດາຄົນຢູ່ດາທັງປວງ
ຜູ້ທີ່ເຂົ້າມາທາງປະຕູເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອນະມັດສະການພຣະຢາເວ. ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາ,
ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສະຣາເອນ, ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ: ຈົ່ງແກ້ໄຂທາງດຳເນີນ ແລະການປະພຶດຂອງພວກເຈົ້າ
ແລ້ວເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນີ້. ຢ່າໄວ້ວາງໃຈໃນຖ້ອຍຄຳຕົວະ ໂດຍກ່າວວ່າ,
‘ພຣະວິຫານຂອງພຣະຢາເວ, ພຣະວິຫານຂອງພຣະຢາເວ, ພຣະວິຫານຂອງພຣະຢາເວ,’ ແມ່ນເຫຼົ່ານີ້.
ເພາະຖ້າພວກເຈົ້າແກ້ໄຂທາງດຳເນີນ ແລະການປະພຶດຂອງພວກເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ;
ຖ້າພວກເຈົ້າພິພາກສາລະຫວ່າງຄົນໜຶ່ງກັບເພື່ອນບ້ານຂອງລາວຢ່າງທຽບທຳແທ້ຈິງ;
ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ບັບບັງຄັບຄົນຕ່າງດ້າວ ລູກກຳພ້າ ແລະແມ່ໝ້າຍ ແລະບໍ່ຫຼົງເລືອດຜູ້ບໍ່ມີຜິດໃນສະຖານທີ່ນີ້
ທັງບໍ່ດຳເນີນຕາມພຣະອື່ນໆເພື່ອນຳໂທດມາໃສ່ຕົນເອງ: ແລ້ວເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນີ້
ໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ ຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ. ຈົ່ງເບິ່ງເຖິດ,
ພວກເຈົ້າໄວ້ວາງໃຈໃນຖ້ອຍຄຳຕົວະ ຊຶ່ງບໍ່ອາດໃຫ້ປະໂຫຍດໄດ້. ພວກເຈົ້າຈະລັກ, ຂ້າຄົນ, ລ່ວງປະເພນີ,
ສາບານເທັດ, ເຜົາເຄືອງຫອມບູຊາແກ່ພຣະບາອານ ແລະດຳເນີນຕາມພຣະອື່ນໆທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ;
ແລ້ວມາຍືນຍົງຕົນເຮົາໃນພຣະນິເວດນີ້ ຊຶ່ງຖືກເອີ້ນຕາມນາມຂອງເຮົາ ແລະກ່າວວ່າ,
‘ພວກເຮົາພົ້ນແລ້ວ’ ເພື່ອຈະໄດ້ກະທຳບັນດາສິ່ງອັນໜ້າກຽດຊັງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຫຼື? ພຣະນິເວດນີ້
ຊຶ່ງຖືກເອີ້ນຕາມນາມຂອງເຮົາ ໄດ້ກາຍເປັນຖ້ຳໂຈນໃນສາຍຕາຂອງພວກເຈົ້າແລ້ວຫຼື? ຈົ່ງເບິ່ງເຖິດ,
ແມ່ນເຮົາເອງກໍໄດ້ເຫັນແລ້ວ,” ພຣະຢາເວຕັດດັ່ງນັ້ນ.

ແຕ່ບັດນີ້ ຈົ່ງໄປຍັງສະຖານທີ່ຂອງເຮົາທີ່ຢູ່ໃນຊີໂລ, ບ່ອນທີ່ເຮົາໄດ້ຕັ້ງນາມຂອງເຮົາໄວ້ແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນ,
ແລະຈົ່ງເບິ່ງວ່າເຮົາໄດ້ເຮັດອັນໃດແກ່ບ່ອນນັ້ນເນື່ອງຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງປະຊາຊົນອິສະຣາເອນຂອງເຮົາ.
ແລະບັດນີ້ ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ກະທຳບັນດາການເຫຼົ່ານີ້, ພຣະຢາເວກ່າວວ່າ, ແລະເຮົາໄດ້ໄວ້ວາງກັບພວກເຈົ້າ,
ລູກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າຕູ້ແລະເວົ້າ, ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງ; ແລະເຮົາໄດ້ເອີ້ນພວກເຈົ້າ, ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕອບ;
ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈະເຮັດແກ່ນະຄອນນີ້ຊຶ່ງຖືກເອີ້ນຕາມນາມຂອງເຮົາ, ທີ່ພວກເຈົ້າໄວ້ໃຈນັ້ນ,
ແລະແກ່ສະຖານທີ່ທີ່ເຮົາໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າແລະແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ,
ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດແກ່ຊີໂລ. ແລະເຮົາຈະຂັບໄລ່ພວກເຈົ້າໃຫ້ໄຫວ້ຈາກໜ້າຂອງເຮົາ,
ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຂັບໄລ່ບັນດາພົນອົງທັງຫມົດຂອງພວກເຈົ້າ, ຄືເຊື້ອສາຍທັງສິ້ນຂອງເອຟຣາອິມ.
ດັ່ງນັ້ນ ຢ່າອະທິຖານເພື່ອຊົນຊາດນີ້ເລີຍ, ຢ່າຍົກຂຶ້ນທັງສຽງຮ້ອງຫຼີ້ນອະທິຖານເພື່ອເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນ,
ແລະຢ່າທຸນຂໍຕໍ່ເຮົາແທນພວກເຂົາ: ເພາະເຮົາຈະບໍ່ຟັງເຈົ້າ. ເຈົ້າບໍ່ເຫັນຫຼືວ່າ
ພວກເຂົາກຳລັງເຮັດອັນໃດຢູ່ໃນບັນດາເມືອງແຫ່ງຢູດາ ແລະຕາມຖະໜົນຫົນທາງແຫ່ງເຢຣຸຊາເລັມ?
ເຢຣຸມຢາ 7:1-17.